

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.750 van 13 maart 2018
in de zaak A. 224.304/XIV-37.619**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Van Overdijn
 kantoor houdend te 1180 Brussel
 Messidorlaan 330/box 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 januari 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 196.828 van 19 december 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 januari 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. In een eerste middelonderdeel voert verzoekster aan dat personen met een psychiatrische aandoening in Somalië een sociale groep vormen in de zin van artikel 1 van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en van artikel 48/3 van de wet

van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en dat dit in het bestreden arrest ten onrechte niet wordt aanvaard.

Verzoekster gaat voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat haar verwijzing naar eventuele problemen in Somalië en de door haar overgelegde informatie over Somalië en Mogadishu “niet nuttig of relevant [zijn] nu aan haar voorgehouden nationaliteit van Somalië geen geloof wordt gehecht”. Zij richt zich niet tegen dit motief van het bestreden arrest. Daarenboven behoort de beoordeling of psychiatrische patiënten in Somalië al dan niet een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, tot de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten vermag te treden.

Het eerste onderdeel van het enige middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2. In een tweede middelonderdeel zet verzoekster opnieuw uiteen dat volgens het bestreden arrest niet wordt aangetoond dat verzoekster een risico op vervolging loopt wegens het behoren tot een sociale groep, terwijl het volgens haar duidelijk is dat personen die door een psychiatrische ziekte worden getroffen een risico lopen op vervolging in Somalië. Wat deze kritiek betreft, kan naar de behandeling van het eerste middelonderdeel worden verwezen.

Uit de behandeling van het eerste middelonderdeel blijkt ook dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidelijk antwoordt dat verzoeksters argumentatie over het behoren tot een sociale groep in Somalië niet wordt aanvaard omdat haar voorgehouden Somalische nationaliteit ongeloofwaardig wordt bevonden. Verzoekster toont kennelijk geen schending aan van de in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet vastgelegde jurisdictionele motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt soeverein of hij een dossier voldoende volledig acht dan wel of hij aanvullende onderzoeksmaatregelen nodig acht zoals voorzien in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet. Verzoeksters kritiek is wat dat betreft niet-ontvankelijk.

Het tweede onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

3. Verzoekster vermeldt in het opschrift van het middel de artikelen 57/6/2 en 62 van de vreemdelingenwet, zonder uiteen te zetten op welke wijze zij deze bepalingen geschonden acht.

Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertien maart tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams